

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.3.2000
KOM(2000) 111 endelig

2000/0062 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
AKTION MOD PERSONELMINER: STYRKELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS BIDRAG

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM AKTION MOD PERSONELMINER

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Personelminer er årsag til forfærdelige ulykker i mange af de fattigste dele af verden og lægger store hindringer i vejen for gennemførelsen af adskillige af Den Europæiske Unions programmer. I perioden 1992-1998 afsatte Den Europæiske Union derfor mere end 180 mio. EUR til mineaktioner verden over til støtte for minerydningsprogrammer, bistand til mineofre og teknologisk forskning og udvikling. Dette har udgjort et vigtigt bidrag til verdenssamfundets indsats verden over, men meget mangler endnu at blive gjort.
2. Efter de impulser, som ikrafttrædelsen af Ottawa-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion har givet, er den vigtigste opgave for verdenssamfundet nu at løse problemet med landminer i løbet af de kommende 10-15 år. Den Europæiske Unions hidtidige bidrag giver anledning til at formode, at den vil spille en hovedrolle i dette arbejde. Der kan kun opnås gode resultater, hvis de internationale politiske og materielle tilsagn efterleves, hvis den internationale koordination forbedres, hvis der oprettes effektive nationale organer i alle de lande, der er hårdest ramt af miner, og hvis der indføres sikrere og hurtigere minerydningsteknikker.
3. I denne meddelelse sammenfattes Den Europæiske Unions mineaktioner til dato, ligesom der skitseres en række politikker, som yderligere vil forøge Den Europæiske Unions muligheder for at spille en førende rolle i bestræbelserne på at komme denne verdensomspændende plage til livs. Der foreslås blandt andet forhøjede bevillinger på en særlig tværgående budgetpost, som vil stå i centrum for Den Europæiske Unions indsats på minerydningsområdet i de kommende år. Sideløbende dermed fremsætter Kommissionen et forslag til retsakt og tager initiativ til interne ændringer, som vil gøre dens aktioner på dette vigtige "policy"-område mere sammenhængende og mere effektive.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

AKTION MOD PERSONELMINER: STYRKELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS BIDRAG

1. "Konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktions" (i det følgende benævnt "Ottawa-konventionen") trådte i kraft den 1. marts 1999¹. Denne begivenhed var kulminationen på flere års intensiv politisk aktivitet for at mobilisere det internationale samfund til at gøre en samordnet indsats for at overvinde de tragedier, der er forbundet med personelminer. Forbuddet kræver tid for at virke, og mange betydningsfulde stater har endnu ikke tilsluttet sig det.
2. I mellemtiden vil det stadig være nødvendigt at overvinde de forfærdelige konsekvenser af minekontamineringen, og gennemførelsen af konventionen vil i sig selv være en udfordring. Gennem de seneste seks år har der været voksende international opmærksomhed om de tragiske konsekvenser af personelminer for befolkningen i mange dele af verden, som kæmper for at overvinde følgerne af væbnede konflikter. Ud over det stadigt voksende antal af ofre har den økonomiske og sociale genrejsning været hæmmet af den faktiske eller formodede tilstedeværelse af personelminer. Straks efter afslutningen af konflikter er mineaktioner² derfor blevet iværksat som en særlig højt prioriteret opgave for at forhindre ulykker og lette genskabelsen af normale forhold.
3. Den Europæiske Union anerkendes nu som en af verdenssamfundets førende bidragsydere til mineaktioner. I perioden 1992-1998 anvendte Fællesskabet mere end 180 mio. EUR til disse opgaver på verdensplan (der henvises til bilag I). Desuden gennemførte Den Europæiske Unions medlemsstater i samme periode bilaterale aktioner af nogenlunde samme størrelse. Den Europæiske Union støtter aktioner i alle de hårdest ramte lande, herunder Afghanistan, Angola, Bosnien-Hercegovina, Cambodja, det nordlige Irak, Kosovo, Kroatien, Laos, Mozambique, Nicaragua, Somalia og Zimbabwe. I mange af disse lande er EU den vigtigste bidragsyder til mineaktioner.
4. Den Europæiske Union anerkender den centrale rolle, som FN spiller, når det drejer sig om tilrettelæggelse af mineaktioner i mange lande og ydelse af bistand til koordination af den internationale indsats. Desuden har blandt andet De Forenede Stater, Canada, Norge og Japan ydet store bidrag til minerydningen og dermed forbundne aktioner, herunder bistand til mineofre.
5. På Ottawa-konferencen i december 1997 gav regeringer og institutioner verden over meddelelse om enorme finansielle tilsagn til mineaktioner til et beløb af mindst 350 mio. EUR i løbet af de nærmeste år. Siden da er der i verdenssamfundet skabt større vilje til at samarbejde om at føre de

¹ Pr. 01.09.99 var konventionen undertegnet af 135 stater verden over og ratificeret af 84. Deraf har 14 af EU's medlemsstater undertegnet og 13 har ratificeret konventionen.

² "Mineaktioner" er en fællesbetegnelse for alle aktiviteter, herunder bevidsthedsskabende foranstaltninger, meningsdannelse, informationsforvaltning, bistand til og rehabilitering af ofre, opmåling og markering af formodede mineområder, detektion og identifikation af landminer, uddannelse af særligt personale samt rydning (til et humanitært forsvarligt niveau) og destruktions af miner, som bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af personelminer, ikke-eksploderet ammunition og andre farlige krigsefterladenskaber.

aftalte mål ud i livet på en bedre koordineret måde, gøre overlapninger så små som muligt og fokusere på de højst prioriterede behov.

UDFORDRINGEN

6. Forpligtelser i henhold til Ottawa-konventionen: Konventionens ikrafttræden er et vigtigt incitament til at forbedre mineaktionen og en mere struktureret approach, hvor det drejer sig om at nå en række milepæle. Konventionens parter skal opfylde krævende interne forpligtelser, der også vil forbruge ressourcer afsat til mineaktioner. Disse forpligtelser omfatter:
- destruktion af alle oplagrede miner inden 4 år (artikel 4)
 - destruktion af personelminer i minerede områder inden 10 år (artikel 5, stk. 1)
 - identifikation, markering og indhegning af minerede områder så hurtigt som muligt (artikel 5, stk. 2)
 - rapportering til FN's generalsekretær om den nationale situation vedrørende personelminer inden 6 måneder (artikel 7), indgivelse af oplysninger til FN's database (artikel 6, stk. 6) og samarbejde om foranstaltninger til efterprøvning af overholdelsen (artikel 8)
 - gennemførelse af de nødvendige retlige, administrative og andre foranstaltninger til at forhindre aktiviteter, der er forbudt i henhold til konventionen (artikel 9).
7. I sidste ende må regeringen i et ramt land være ansvarlig for, at minerne fjernes, og dette bør fra starten påvirke den måde, hvorpå det internationale samfunds indsats organiseres. I tiden efter en konflikt er det imidlertid usandsynligt, at der vil findes effektive regeringsstrukturer, der kan organisere og styre rehabilitering og genopbygning, og der vil kun stå begrænsede ressourcer til rådighed til minerydning. Det er derfor en afgørende forudsætning for mineaktionsprogrammer i alle berørte lande, at der oprettes nationale politiske institutioner og skabes en lokal minerydningskapacitet, der ikke udelukkende varetager bestemte parter interesser.
8. Mange af de berørte lande, der er part i konventionen, vil kræve bistand med opfyldelsen af deres forpligtelser, og dette vil i henhold til artikel 6 i konventionen være en højt prioriteret opgave for den internationale aktion i de kommende år³. Der ville sikres betydelige besparelser og forbedringer af problemløsningen ved en mere sammenhængende og bedre koordineret approach fra verdenssamfundets side i hvert af de berørte lande. På det første møde mellem de statslige parter i Ottawa-konventionen den 3. maj 1999 i Maputo blev der lagt vægt på at styrke det internationale samarbejde, især med henblik på at skabe et samlet overblik over prioriteterne i overensstemmelse med forpligtelserne og tidsrammerne i konventionen. I den forbindelse må der tages hensyn til det store arbejde, der gøres internationalt, regionalt og subregionalt, samtidig med at FN-systemet anerkendes som drivkraften for den samlede indsats på minerydningsområdet. Der skal i højere grad oplyses om fremtidige planer og tidligere og nuværende erfaringer for at øge politikernes og

³ I den sammenhæng medregnes regionale organisationer, der også omfatter Det Europæiske Fællesskab, specifikt blandt de organisationer, som af en statslig part kan anmodes om at yde finansiel, faglig og anden bistand.

strategiernes gennemslagskraft og gøre overlapninger og ressourcospild så små som muligt. Man må også overveje og tage fat på spørgsmålet om organisationernes kapacitet til at varetage deres ansvarsområder.

9. Skønt der ud fra et praktisk eller etisk synspunkt ikke er megen mening i at bruge ressourcer på minerydning i lande, hvis regeringer fortsat benytter personelminer, anerkendes det også, at krigsførende parter i "sammenbrudte stater" eller i civile konflikter har en stor del af ansvaret for den fortsatte mineplage uanset de pågældende våbens oprindelse. Hvis konventionen skal være troværdig, er det imidlertid bydende nødvendigt, at verdenssamfundet alvorligt overvejer en reaktion over for dem, der vedbliver med vilkårligt at benytte personelminer på en uforsvarlig måde, og over for de lande, der vedbliver med at benytte personelminer i strid med deres traktatfæstede forpligtelser⁴. Samtidig bør det sikres, at udsatte lokalsamfund ikke lider under deres regeringers fejltagelser.
10. På trods af tilsagnene fra Den Europæiske Union⁵ og en række andre vigtige aktører i verdenssamfundet er det samlede problem med landminer stadig kritisk, og ulykkerne fortsætter på et uacceptabelt niveau⁶. Desuden er der betydelig frygt for, at donorregeringernes og institutionernes entusiasme vil blive mindre, når den massive interesse i offentligheden for minespørgsmålet, som har været kendetegnende for de seneste år, aftager. Hvis problemet skal løses "på år, ikke årtier"⁷, skal der træffes mere effektive foranstaltninger på mineaktionsområdet for at modsvare de frister, som signatarstaterne har til at uskadeliggøre alle miner på deres område. Det vil derfor være nødvendigt at fastholde de finansielle tilsagn i de kommende år.
11. Den formodede forekomst af personelminer er en alvorlig hindring for den socioøkonomiske udvikling i mange lande, hvor minerydning er helt afgørende for mulighederne for at gennemføre rehabiliterings-, genopbygnings- og udviklingsprogrammer. Ud over at bekæmpe de fysiske følger af den faktiske tilstedeværelse af miner øver personelmineprojekter derfor betydelig indflydelse på de ramte lokalsamfunds sociale og økonomiske struktur, idet de gør det muligt at genoptage sociale og økonomiske aktiviteter og tillader flygtninge at vende hjem.

⁴ Det er usikkert, hvem der i øjeblikket fremstiller personelminer, og om disse producenter stadig overfører personelminer til konfliktområder. Følgende producentstater har endnu ikke undertegnet Ottawa-traktaten: Belarus, Burma, Cuba, Egypten, Indien, Irak, Iran, Israel, Jugoslavien, Kina, Nordkorea, Sydkorea, Pakistan, Rusland, Singapore, Taiwan, Tyrkiet, USA og Vietnam. En betydelig del af de miner, der findes i de hårdest ramte lande, er af sovjetisk og kinesisk oprindelse. Blandt de kendte eksportører af personelminer er Irak, Iran, Forbundsrepublikken Jugoslavien, Nordkorea og Vietnam de eneste, der ikke har nedlagt eksportforbud eller vedtaget et eksportmoratorium.

⁵ EU's medlemsstater har for deres vedkommende forbudt eksport af alle personelminer til alle bestemmelsessteder og truffet foranstaltninger til at forbyde produktion af sådanne miner. Under alle omstændigheder er kun en meget lille del af det humanitære problem vedrørende mineplagen i de ramte lande af europæisk oprindelse, hvilket i langt højere grad er en del af løsningen end en del af problemet.

⁶ Ekspertene er enige om, at det ikke er det samlede antal af landminer, der er vigtigt, men snarere udstrækningen af de meget store områder, der formodes at være minerede. Mere end 60 lande har erklæret at have landmineproblemer, og heraf er ca. 20 meget hårdt ramte. Alene den blotte mistanke om tilstedeværelse af miner skaber økonomiske forstyrrelser, og alle former for ueksploderet militært materiel (f.eks. raketter og artilleri- og håndgranater) samt personel- og panserminer vil sandsynligvis forekomme i tidligere konfliktområder.

⁷ Den internationale koordinationsworkshop for mineaktioner i marts 1998 i Ottawa nåede frem til denne konklusion, der gav sig udslag i EU's mål på 10-15 år og USA's målsætning om, at problemet med personelminer skulle være løst år 2010.

12. Minerydningsteknologi og valg af de mindst udgiftskrævende metoder. Som følge af landminetruslens formodede omfang er der almindelig enighed om, at de velprøvede arbejdskraftintensive metoder for manuel minerydning er for langsomme og for farlige. Der bør lægges større vægt på udvikling og anvendelse af en *egnet* teknologi, navnlig hvad angår opmåling af minefelter, forbedret minedetektion samt minerydning og -destruktion, under hensyntagen til de miljømæssige forhold såsom terræn, jordbundens struktur og vegetation. Endvidere fokuserer den nationale forsknings- og udviklingsindsats vedrørende minerydning i Unionen hovedsagelig på militære behov, der på mange områder afviger betydeligt fra de civile behov. Koordinationsindsatsen må imidlertid forbedres for at undgå overlapninger. Kvaliteten af det udstyr, der findes på markedet, må vurderes ud fra passende standardprocedurer, der endnu ikke er fastlagt. Hvad angår certificering, bør prøvning udføres i godkendte faciliteter ifølge standardprocedurer, der skal fastlægges. Kommissionen vil fortsat fremme indførelsen af internationale standarder og se til, at disse gennemføres i nært samarbejde med CEN, ISO og FN.
13. Informationsforvaltning. Effektive mineaktionsprogrammer kræver præcise, omfattende og brugbare oplysninger om minefelters udstrækning og tæthed, om miners beliggenhed, om minetyper, om relevante økonomiske, topografiske og medicinske data og om minerydningsbestræbelsernes effektivitet. Store mængder oplysninger fra operationer "i marken" i hele verden er potentielt tilgængelige, men mange af disse er stadig ikke bearbejdet. FN udvikler i øjeblikket i samarbejde med KFOR og Det Internationale Center for Humanitær Minerydning i Genève (GICHD) standardiserede rapporteringssystemer og geografiske informationssystemer, både "i marken" og på højere niveau, sideløbende med Kommissionens indsats. Der er behov for at styrke det internationale samarbejde og den internationale koordination på dette område.

DEN EUROPÆISKE UNIONS REAKTION

HIDTIDIGE AKTIONER

14. Den Europæiske Union har reageret massivt på de udfordringer, der knytter sig til personelminer, via Fællesskabet, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), Parlamentet og politikkerne for udviklingssamarbejde, rehabilitering og genopbygning, humanitær bistand samt forskning. Ministerrådet har siden 1995 aktivt været engageret i spørgsmålet om personelminer gennem fælles aktioner og resolutioner, diplomatiske henvendelser og dialog med tredjelande, aktivitet i internationale fora såsom FN, aktiv deltagelse i Ottawa-processen og konkrete tiltag. Især den *fælles aktion vedrørende personelminer af 1. oktober 1996* forpligtede Den Europæiske Union til at søge at virkeliggøre "målet om total afskaffelse af personelminer" og til aktivt at arbejde for, at der så hurtigt som muligt bliver indgået "en effektiv international aftale om et verdensomspændende forbud mod disse våben". Den *fælles aktion af 28. november 1997* udvidede de tidligere moratorier til at omfatte alle overførsler af personelminer samt et krav om at træffe retlige foranstaltninger til at forbyde produktion af personelminer i Unionen. EU hilste vedtagelsen af konventionen i Oslo den 18. september 1997 velkommen og søgte i alle relevante internationale fora, herunder nedrustningskonferencen, at fremme alle bestræbelser, der skønnedes at ville bidrage til at nå målet om total afskaffelse af personelminer og løse de problemer, der forårsagedes af disse våben. Alle 15 EU-medlemsstater deltog fra den 2. til den 4. december 1997 i Ottawa-konferencen på dette grundlag, og 14 af dem undertegnede konventionen.

15. Den Europæiske Union har med udgangspunkt i forskellige fælles aktioner ydet finansiel støtte til mineaktioner gennem en række forskellige institutioner, især FN's Frivillige Fond for Bistand til Minerydning (UNVTF) og Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC). For så vidt angår FUSP-midler, har Rådet siden 1995 truffet afgørelser om at bidrage med ca. 21,6 mio. ECU af de midler, der er afsat til FUSP-foranstaltninger, til en række mineaktioner gennemført af ledende internationale organisationer. Den Europæiske Union er dermed den største individuelle bidragyder til både De Forenede Nationer og ICRC hvad angår støtte til mineaktioner.
16. Disse bidrag fra Den Europæiske Union, der er udtryk for politisk støtte til modtagerorganisationernes arbejde, omfatter ikke de betydelige bilaterale bidrag fra individuelle medlemsstater og supplerer de mineaktioner inden for Fællesskabets første søjle, der direkte understøttes af Europa-Kommissionen i de ramte lande (der henvises til bemærkningerne nedenfor).
17. Europa-Parlamentets indsats: Siden 1995 har Europa-Parlamentet været stærkt engageret i personelminespørgsmålet og har i en række beslutninger og forespørgsler konstant talt for et totalforbud. På Europa-Parlamentets initiativ blev der på EF's budget for 1996 indsat en særlig budgetpost for minerydning. I beslutningen om personelminer af 29. juni 1995 blev Rådet og Kommissionen opfordret til at gøre mere for at forhindre udbredelsen af miner og afsætte flere midler til rehabiliteringsprogrammer og udvidelse af personelmineaktioner i de ramte områder. AVS/EF-parlamentarikerforsamlingen vedtog den 26. september 1996 en beslutning om personelminer, der opfordrede AVS-staterne og Den Europæiske Unions medlemsstater til at engagere sig kraftigt i minerydningsaktioner og sikre en øget forskningsindsats i minerydningsteknikker samt krævede, at der skulle gøres væsentlige fremskridt hen imod et globalt forbud mod personelminer. Senest opfordrede Europa-Parlamentet i sin beslutning om personelminer af 18. december 1997 til en mere effektiv koordination af de internationale bestræbelser for minerydning og rehabilitering af ofre, og beslutningen støttede også en bredere tilslutning til konventionen og en hurtig ratifikation deraf.
18. Fællesskabets indsats: Størstedelen af Den Europæiske Unions bidrag hidrører fra fællesskabsmidler, der kontrolleres og forvaltes af Europa-Kommissionen (der henvises til bilag 1 og bilag 1A). Inden for Kommissionen er ansvaret for mineaktioner fordelt mellem forskellige tjenestegrene eller generaldirektorater (GD). Den overordnede politiske koordination henhører under GD for Eksterne Forbindelser; GD for Udvikling er stærkt engageret gennem programmer for udviklingssamarbejde og andre programmer; Kontoret for Humanitær Bistand har betydelige interesser i mineaktionerne som led i dette kontors humanitære arbejde. Tjenestegrene trækker på en række relevante EF-budgetposter, herunder posterne for genopbygning (f.eks. i Bosnien), bistand til flygtninge (f.eks. i Afghanistan), rehabilitering (f.eks. i Angola og Cambodja), humanitær bistand og medfinansiering af ngo'er samt den specifikke bevilling til personelminer (nu budgetpost B7-661), der blev indført i 1996. AVS-staterne modtager desuden midler fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF). Ved *Rådets (udviklingsministrene) resolution af 22. november 1996* blev der indført en grad af konditionalitet i Den Europæiske Unions minerydningsprogrammer, idet der blev givet udtryk for, at der - med undtagelse af visse humanitære situationer - kun skulle afsættes midler til minerydningsinitiativer i lande, der ophørte med yderligere brug af personelminer, tog skridt til at standse handel, produktion og oplagring af personelminer og støttede det foreslåede initiativ. Kommissionens fælles forskningscenter (FFC) i Ispra har oparbejdet en særlig sagkundskab inden for teknologier, der er af relevans for opmåling af minefelter samt detektion og identifikation af miner. Det yder teknologisk rådgivning og faglig støtte til andre af Kommissionens tjenestegrene,

igangværende forskningsprojekter, medlemsstaterne, tredjelande og andre organisationer. GD for Informationsfundet forvalter de indirekte forsknings- og udviklingsaktiviteter, som finansieres inden for rammerne af fjerde og femte rammeprogram med deltagelse af erhvervslivet og videnskaben. Desuden gennemføres visse tekniske projekter af andre tjenestegrene i særlige geografiske områder. *Rådet (forskningsministrene)* (på mødet den 23. september 1997) og Europa-Parlamentet besluttede at supplere fjerde rammeprogram med en række nye aktiviteter, herunder forsknings- og udviklingsstøtte til humanitær minerydning. Der blev indført et samlet budget på 17 mio. ECU til samfinansierede indirekte forsknings- og udviklingsaktioner og konkurrencedygtige støtteforanstaltninger på området detektionssystemer for personelminer med henblik på civil minerydning. Femte rammeprogram blev indledt i 1999, og under dette blev der fastlagt to budgetposter til støtte af forskning og udvikling, en for IST-programmet, der administreres af GD for Informationsfundet, og en, der yder direkte forsknings- og udviklingsstøtte og administreres af FFC.

19. I perioden 1995-1998 blev disse forskellige interesser inden for Kommissionen bragt sammen i en ad hoc-koordinationsgruppe for minerydning. Dette faldt sammen med den stærkt øgede internationale opmærksomhed om og det forstærkede politiske engagement i spørgsmålet om landminer.

STYRKELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS BIDRAG

20. De mange udfordringer, der endnu mangler at blive taget op, gør det nødvendigt at styrke Den Europæiske Unions politik med udgangspunkt i de positive resultater, den hidtil har opnået, og med det formål at skabe større sammenhæng, gøre dens aktioner mere effektive og sikre, at den fortsat spiller en vigtig rolle i verdenssamfundet. Den Europæiske Union vil også bidrage til at styrke samarbejdet og koordinationen på internationalt plan. Målsætningen for Fællesskabets indsats, de midler, der skal til for at føre den ud i livet, og de principper, hvorpå indsatsen skal baseres, er skitseret nedenfor.
21. Mål: Det overordnede mål er i samarbejde med andre medlemmer af det internationale mineaktionsfællesskab at bistå med at overvinde personelmineplagen inden for de næste 10-15 år.
22. Mineaktionens prioritering. For at nå dette mål vil Europa-Kommissionen, samtidig med at den prioriterer udviklingslandene, koncentrere Fællesskabets indsats om:
- at støtte udarbejdelsen, overvågningen og den effektive gennemførelse af en sammenhængende og konsekvent humanitær minerydningsstrategi i Fællesskabet og på internationalt plan;
 - at bistå hårdt ramte stater med at opfylde deres forpligtelser i henhold til "konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion" (Ottawa-konventionen) i overensstemmelse med de overordnede politiske rammer, der er fastlagt af FN;

- c. at skabe og videreføre nationale strukturer og lokale kapaciteter i de ramte lande, så mineaktionerne kan gennemføres så effektivt som muligt;
 - d. at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre, når der opstår umiddelbare og uforudsigelige behov;
 - e. at bidrage til udvikling og tilrådighedsstillelse af teknologi og udstyr, som er mere effektive, sikre og hensigtsmæssige, på grundlag af forskning og udvikling, der støttes af Fællesskabet, herunder støtte til forsøg med og ibrugtagning af passende mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande.
23. Politiske og diplomatiske aktioner: Det Europæiske Fællesskab vil med alle relevante midler arbejde for at sikre, at alle, som den yder bistand, behørigt overholder deres forpligtelser i henhold til konventionen, og for at overtale de parter, der endnu ikke har undertegnet den, til at ophøre med at overføre personelminer og tilslutte sig konventionen så hurtigt som muligt.

PRINCIPPER

24. Konkrete aktioner. Kommissionen vil anvende de fleste af sine tilgængelige ressourcer på aktioner, der indebærer effektiv og hurtig rydning af miner og hjælp til tilskadekomne.
25. Betingelser. Kommissionen vil - undtagen for programmer for humanitær nødhjælp (hvortil der ikke er knyttet betingelser), bistand til mineofre og aktioner til direkte støtte for sårbare lokalsamfund⁸ - søge at sikre, at dens fremtidige minerydningsprogrammer kun kommer de lande til gode, som har tilsluttet sig Ottawa-konventionen og handler i overensstemmelse med forpligtelserne deri.
26. Synlighed. Kommissionen vil fremme en større forståelse af og bevidsthed om EU's aktiviteter i forbindelse med personelminespørgsmålet og insistere på, at der henvises til Den Europæiske Unions engagement i modtagerorganisationernes publikationer og aktiviteter. Kommissionen vil have en centraliseret website og database og fungere som informationskilde og kontaktpunkt.
27. Sammenhæng. Kommissionen vil opmuntre til øget sammenhæng i Den Europæiske Unions samlede politik ved anvendelse af en særlig tværgående budgetpost til støtte for udarbejdelse, overvågning og effektiv gennemførelse af en sammenhængende og konsekvent minerydningsstrategi i Fællesskabet og på internationalt plan i overensstemmelse med kravene i konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion.
28. Endeligt nationalt ansvar. I forbindelse med EF's mineaktioner i ramte lande erkendes det, at det endelige ansvar for mineaktioner så vidt muligt skal påhvile de nationale myndigheder i de berørte lande. Kommissionen vil i tæt samarbejde med de relevante FN-institutioner lægge særlig vægt på at medvirke til, at der etableres og opretholdes en passende og kompetent politik og forvaltnings- og gennemførelsesstruktur.

⁸ Eksempelvis flygtninge og internt fordrevne og situationer, hvor den nationale forvaltning ikke fungerer.

29. Udviklingssamarbejde. Mulighederne for at sammenkoble personelmineaktioner og udviklingssamarbejde vil blive undersøgt nærmere i forbindelse med forhandlingerne om de fremtidige forbindelser mellem EU og AVS-staterne. Efter anmodning fra AVS-staterne kan der navnlig afsættes finansielle midler i overensstemmelse med reglerne for udviklingsfinansiering til stater, der har tilsluttet sig konventionen. Tiltrædelse af konventionen bør anerkendes som en grundlæggende reel udviklingsfaktor, og dette aspekt ved udviklingssamarbejdet bør opfattes som et bidrag til kampen mod personelminer. Rådet (udviklingsministrene) så med tilfredshed på den situationsrapport om en integreret og koordineret strategi i bekæmpelsen af personelminer, som Kommissionen forelagde den 21. maj 1999. Rådet konkluderede, at den integrerede og koordinerede strategi fortsat udgør en hensigtsmæssig ramme for foranstaltninger mod personelminer. Det besluttede at vende tilbage til spørgsmålet, når Kommissionen har forelagt denne meddelelse.
30. Militært samarbejde. Selv om de operationelle behov er meget forskellige hvad angår militær rydning af minefelter og civil minerydning, findes der en potentiel synergi mellem den militære og den civile minerydningskapacitet, som endnu ikke er fuldt udnyttet af Den Europæiske Union, navnlig i forbindelse med den spirende europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. En særlig foranstaltning skal videreudvikle og forbedre adgangen til billeder med ultrahøj opløsning, der stilles til rådighed af NATO, for at støtte mineopmålingsaktioner. Der bør etableres en sådan støtte, navnlig inden for rammerne af Det Euro-Atlantiske Partnerskabsråd.

MIDLER

31. **Begrundelse for en specifik lovgivning om personelminer:** De forskellige budgetposter, der i øjeblikket benyttes til at finansiere mineaktioner, har forskellige retsgrundlag⁹. Mineaktioner er et vigtigt element i mange projekter for humanitær bistand, rehabilitering og genopbygning, og planlægningen af minerydningsaktiviteterne vil fortsat udgøre en integrerende del af genopbygnings- og rehabiliteringsprogrammerne på basis af deres specifikke retsgrundlag. I henhold til Ottawa-konventionen er mineaktionen endvidere en særskilt og specialiseret aktivitet, der følger sin egen prioritering og sine egne operationelle behov og særlige politiske hensyn. En særlig forordning vil fremme en systematisk programmering og sikre større koordination, gennemsigtighed og synlighed og derfor også større ansvarlighed med hensyn til aktionerne med støtte fra en særlig kraftigt forhøjet budgetpost, der fungerer efter ét sæt regler og procedurer, samt organisatoriske tilpasninger. Det vil derfor af både politiske og operationelle grunde være meget ønskeligt at have en samlet og konsekvent minerydningsstrategi, der sigter mod at forbedre koordinationen, sammenhængen og effektiviteten af interventionerne.
32. **Forbedret international koordination og komplementaritet:** Den mangfoldighed af finansielle instrumenter, der benyttes til at støtte mineaktioner, fører til særlige problemer med koordination,

⁹ Herunder Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996), Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene, Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 af 25. juli 1996 om bistand til Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Føderative Republik Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Rådets forordning (EF) nr. 443/97 af 3. marts 1997 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika og fælles aktion af 1. oktober 1996 vedrørende personelminer (EFT L 260 af 12.10.96), for så vidt angår midler afsat til nedrustningsaktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

sammenhæng og gennemsigtighed. Det er tydeligt påkrævet at styrke det internationale samarbejde, rationalisere procedurerne og gøre Fællesskabets aktioner mere konsekvente. Det vil være nødvendigt, at de vigtigste bidragsydere til mineaktioner handler mere effektivt og velkoordineret både på globalt plan og i hvert af de ramte lande, hvilket vil blive støttet af den særlige forhøjede budgetpost i overensstemmelse med kravene i konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion. Den Europæiske Union støtter som hidtil udviklingen af FN's mineaktionstjeneste (UNMAS) som det centrale punkt for data og information til støtte for donorer og udvikling af FN-programmer i samråd med donorer og andre interesserede. Kommissionen og medlemsstaterne har fuldt ud taget del i støttegruppen for mineaktioner (MASG) i New York og bevarer tætte forbindelser til UNMAS.

33. Det er af afgørende betydning for en forbedring af effektiviteten af Den Europæiske Unions mineaktioner, at Fællesskabets og medlemsstaternes politikker er indbyrdes komplementære og overensstemmende, både når det drejer sig om globale initiativer og individuelle modtagerlande. Det er tilsvarende vigtigt, at der er sammenhæng mellem minerydningsaktionerne og andre EU-aktioner i de ramte lande. For at sikre komplementaritet og konsekvens i minerydningspolitikken vil Kommissionen nedsætte en ekspertgruppe bestående af minerydningsekspertter fra medlemsstaterne og relevante internationale organisationer, som skal rådgive Kommissionen i fastlæggelsen af horisontale retningslinjer og prioriteter for mineaktionerne. Denne gruppe vil blive nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af forordningen om personelminer. Gruppen vil blive et forum for udveksling af oplysninger om politik og horisontale programmer for personelminer mellem medlemsstaterne og relevante internationale organisationer på den ene side og Kommissionen på den anden side. På grundlag af disse udvekslinger vil Kommissionen fastlægge retningslinjer for, hvordan de forskellige mineaktioner kan gøres mere effektive, konsekvente og sammenhængende. Kommissionen vil meddele disse politiske retningslinjer til de kompetente geografiske udvalg.
34. De geografiske udvalg vil også vejlede Kommissionen i udvælgelsen af projekterne, hvad angår særlige projekter, der overstiger tærskelværdien for selvstændige kommissionsafgørelser. Kommissionen vil sørge for, at alle forslag til mineaktioner, der forelægges for de geografiske udvalg, er i overensstemmelse med de fastlagte retningslinjer og prioriteter.
35. **Militært samarbejde.** Der findes en potentiel synergi mellem den militære og den civile minerydningskapacitet, som endnu ikke er fuldt udnyttet, især med hensyn til militær ekspertise inden for afprøvning af tekniske løsninger. Den Europæiske Union vil som led i den spirende europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik overveje særlige foranstaltninger, der kræver militær støtte, på grundlag af erfaringerne fra Kroatien og Kosovo. Kommissionen har tidligere leveret minerydningsudstyr som støtte til IFOR/SFOR's operationer i Bosnien. I Kosovo støtter WEU udviklingen og opretholdelsen af et satellitbaseret geografisk informationssystem til minerydning via sine satellitbilleder og -data.
36. **Tilsagn om midler:** Europa-Kommissionen vil øge sin støtte til udarbejdelse, overvågning og effektiv gennemførelse af en samlet strategi for humanitær minerydning i Kommissionen, EU og på internationalt plan med udgangspunkt i en forhøjet og tværgående særlig budgetpost (B7-661). Rådet, Europa-Parlamentet og Den Blandede AVS/EU-forsamling har gentagne gange understreget behovet for at afsætte flere midler til løsning af dette spørgsmål. Det Europæiske Fællesskab vil bestræbe sig på mindst at fastholde sit finansielle bidrag til mineaktionen i de

kommende år. Det ville være særdeles ønskeligt, om den finansielle reference for gennemførelsen af mineaktionsprogrammer kunne fastsættes til referencebeløbet 185 mio. EUR for syvårsperioden 2000-2006 med årlige bevillinger, som næppe ville overstige 30 mio. EUR. Disse tal afspejler udgiftsniveauet for Den Europæiske Union i perioden 1992-1998.

37. **Forskningsaktiviteter:** Den Europæiske Unions fjerde rammeprogram tog sigte på udvikling og afprøvning "i marken" af avanceret minedetektionsudstyr. Midlerne under femte rammeprogram (se punkt 15) skal anvendes i overensstemmelse med Kommissionens samlede politik for civil minerydning i fornødent omfang og, hvad angår principbeslutninger, i samråd med Kommissionens koordinationsgruppe for mineaktionen.

Kommissionen vil styrke vejledningen af FTU-samfundet og de virksomheder, der beskæftiger sig med minerydning. Den vil navnlig søge at forbedre markedets gennemsigtighed, støtte udarbejdelse af dokumentation om dets bæredygtighed, indføre gennemsigtighed hvad angår de teknologiske behov i mineramte lande, knytte forsknings- og udviklingsstøtten til den faktiske markedsefterspørgsel og indføre kvalitetsstandarder for udstyr. Kommissionen har besluttet, at denne politik i den første fase skal udvikles inden for rammerne af stabilitetspagten. De FTU-midler, der tildeles under femte rammeprogram, vil således blive anvendt i overensstemmelse med denne politik, der nu er ved at tegne sig.

Det Fælles Forskningscenter vil yde faglig rådgivning og støtte til Kommissionens tjenestegrene, især med hensyn til afprøvningsprocedurer og validering, opretholde relevante databaser og stå for faglige forbindelser og fagligt samarbejde med eksterne partnere, især hvad angår standarder. Nærmere oplysninger om de aktiviteter, som EU skal iværksætte i forbindelse med minerydningsteknologi, er afspejlet i handlingsplanen for minerydningsteknologi i bilag 2.

38. **Informationsforvaltning:** Kommissionen vil under den internationale ledelse af relevante FN-organisationer og omhyggeligt koordineret med Det Internationale Center for Humanitær Minerydning i Genève (GICHD) støtte etableringen af pålidelige systemer for informationsforvaltning i de ramte lande, bl.a. af hensyn til forvaltningen i dens eget hovedkvarter, idet der vil blive taget hensyn til den udvikling, der sker andre steder. I den forbindelse er GD for Udvikling i færd med at foretage forsøg forskellige steder i det sydlige Afrika. WEU stiller satellitbilleder til rådighed for både Kommissionen og det FN-informationssystem, der er under udvikling. Desuden er det blevet fastlagt, at et geografisk informationsforvaltningssystem er et egnet styringsmiddel med henblik på koordination. Kommissionen vil iværksætte og opretholde en central database for ngo'er, handelsvirksomheder, eksperter, erhvervsmuligheder, igangværende projekter og anden relevant information. Kommissionen har oprettet en Internet-website, som fortsat vil blive videreudviklet.

KONKLUSION

39. Kommissionen anerkender den politiske og humanitære betydning af, at Det Europæiske Fællesskabs bidrag til løsningen af det verdensomspændende problem med personelminer opretholdes, og agter at gøre dette med endnu større målrettethed, sammenhæng og effektivitet end tidligere. Europa-Parlamentet og Rådet opfordres til at støtte retningslinjerne i denne meddelelse og vedtage den foreslåede forordning.

BILAG 1

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS STØTTE TIL MINEAKTIONER¹⁰ VERDEN OVER 1992-1998¹¹ (i ECU)

Afghanistan	39 010 000
Angola	21 866 818
Bosnien	15 874 733
Cambodja	28 167 631
Kroatien	2 800 000
Etiopien	178 760
Laos	3 900 000
Mozambique	15 308 906
Nicaragua	250 000
Det nordlige Irak	12 350 000
Somalia	3 550 000
Tadsjikistan	200 000
Zimbabwe	10 000 000
Støtte til SADC	2 070 000
Støtte til ICRC (bistand til mineofre)	9 430 000
FoU minerydningsteknologi	17 700 000 ¹²
I alt	182 656 848

¹⁰ Ud over minerydning (til et humanitært forsvarligt niveau) omfatter betegnelsen "mineaktion" bevidstskabende foranstaltninger, meningsdannelse, informationsforvaltning, bistand til og rehabilitering af ofre, opmåling og markering af formodede mineområder, detektion og identifikation af landminer, uddannelse af særligt personale og destruktion af miner.

¹¹ Tallene er omtrentlige og omfatter alle aktioner, der er finansieret af Det Europæiske Fællesskaber, selv aktioner, der er vedtaget på grundlag af afgørelser truffet under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. De individuelle EU-medlemsstaters bilaterale aktioner er ikke medregnet.

¹² Omfatter 15 mio. ECU under fjerde rammeprogram, 1,7 mio. ECU til andre bistandsprojekter og 1 mio. ECU til feasibility-undersøgelser vedrørende et minedetektionssystem baseret på flere sensorer.

BILAG 1A

DEN EUROPÆISKE UNIONS (DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS) MINEAKTIONER 1998¹

LAND	TJENESTE-GREN I KOMMISSIONEN	AGENTUR	PERIODE	BELØB (ECU)	BUDGETPOST	FORM FOR AKTION ²	PROJEKTETS HOVEDFORMÅL
Afghanistan	ECHO	HALO TRUST	01/01/1998	1 550 000	B7-210	2	Minerydning i Kabul
			30/06/1998				
Angola	GD VIII.E3	HALO TRUST	15/12/1998	424 801	B7-661	2	Manuel og mekanisk minerydning i provinserne Planalto og Huambo
			14/04/1999				
Bosnien	GD VIII.E3	INTERSOS	01/01/1998	1 000 000	B7-661	2 og 4	Uddannelse af et minerydningshold og minerydning i provinsen Huila
			30/06/1998				
Cambodja	GD IA.D1	HELP	1997/1998 ¹	2 290 000	B7-661	2 og 4	Skabelse af minerydningskapacitet, der er uddannet og udstyret af EF, i civilbeskyttelsessektoren/f orvaltningen i BH og RS
			01/08/1998				
			30/04/1999				
Cambodja	GD IB.C3	Handicap Intl (HI) Spec. Gurkha Svcs	01/08/1998	1 205 000	B7-641	2 og 4	Operationel støtte til CMAC (provinserne Kompong Thom og Kompong Cham)
			30/04/1999				
			20/02/1998				
Cambodja	GD IB.C3	Planet Consultants	20/02/1998	1 035 000	B7-5076	4	Styrkelse af CMAC
			20/02/2000				
			01/08/1998				
Cambodja	GD IB.C3	Franklin Advisory Services	01/08/1998	745 000	B7-641	2 og 4	Operationel støtte til CMAC (provinserne Siem Rep og Sisophon)
			30/04/1999				
			01/10/1998				
	ECHO	HI (Belgien)	01/10/1998	350 000	B7-210	3	Benproteser til 700 personer, fremstilling og uddeling af 40 000 støtteapparater
	ECHO	HALO TRUST	01/05/1998	1 000 000	B7-210	2	Minerydning i det nordvestlige Cambodja
			28/02/1999				
Kroatien	GD IA.D1	Arbeiter Samariter Bund	1998	1 000 000	B7-661	2	Minerydning af huse, serviceinstallationer, offentlige arealer og landbrugsarealer
Irak	ECHO	HI (Belgien)	01/01/98	250 000	B7-210	3	Ortopædisk støtte til ofre for landminer og væbnede konflikter i det nordlige Irak
			31/08/98				
	ECHO	EMERGENCY	01/12/1998	900 000	B7-210	3	Overdragelse af

			31/05/1999				bistandsoperationen for mineofre (inkl. bygninger, køretøjer, lægemidler og udstyr) til lokale lægelige myndigheder
Laos	ECHO	EMERGENCY	01/02/1998 31/08/1998	1 100 000	B7-210	3	Førstehjælp, nødkirurgi samt rehabilitering og social reintegrering af ofre for landminer og væbnede konflikter
	GD IB.C3	HI	00/09/98 00/09/00	2 700 000	B7-661	1,2,3, 4	Udviklingsbistand til rydning af personelminer og ikke-eksploderet ammunition i provinsen Savannakhet
Uganda	GDVIII.E1	AVSI	1997/1998 ¹	232 622	B7-661	3	Lægeligt rehabiliteringsprogram for ofre for landminer i det nordlige Uganda
Generelt	finansiering under FUSP	ICRC	1997/1998 ¹	8 000 000	B8-012	3 og 6	Bidrag til ICRC's appel om bistand til mineofre og bevidsthedsskabende foranstaltninger
Forskning og udvikling	DG XIII (inkl. faglig rådgivning fra FFC)	Diverse	1997/1998 ¹	2 717 250	B6-7133	3	Udvikling af forstærkede minedetektionssystemer
				1 700 000	B6-792		
				12 305 302	B6-541		

Tilsammen

40 504 975

1. Inklusive midler afsat på 1997-budgettet til brug i 1998. Tallene omfatter ikke de enkelte EU-medlemsstaters bilaterale bidrag.
2. Form for aktion: 1: opmåling/vurdering; 2: minerydning, 3: bistand til ofre; 4: kapacitetsopbygning; 5: teknologi/udstyr; 6: bevidsthedsskabende foranstaltninger.

Bilag 2

Handlingsplan for minerydningsteknologi

Mål At sikre, at mere effektivt, hensigtsmæssigt og sikkert udstyr så hurtigt som muligt og på et bæredygtigt grundlag stilles til rådighed for mineaktionsprogrammer med henblik på at bidrage til at nå det brede internationale mål, at landmineproblemet skal være løst i løbet af 10-15 år.

Højtprioriterede områder for udvikling af minerydningsteknologi

- Imødekommelse af brugersamfundets behov med hovedvægten lagt på:
 - forbedring af opmålingen af formodede mineområder;
 - forbedring af teknologien for minedetektion og -identifikation på nært hold;
 - indførelse af avancerede informationsforvaltningsmetoder;
 - indførelse af processer for kvalitetsstyring.
- Bistand med opfyldelsen af statslige forpligtelser i henhold til Ottawa-konventionen.

Vigtigste aktioner

Operationelle behov

- En ekspertgruppes udarbejdelse af erklæringer om operationelle behov, som viser behovene hos dem, som er inddraget i en operationel mineaktion. Dette arbejde vil blive harmoniseret med den indsats, der sideløbende gøres af De Forenede Nationers mineaktionstjeneste (UNMAS). Ekspertgruppen vil blive nedsat i første halvår 1999 og skal have udarbejdet den første erklæring om operationelle behov ved udgangen af 1999. Der vil blive udarbejdet et samlet katalog for alle berørte lande, og dette vil løbende blive ajourført. Den første udgave af et sådant komplet katalog vil foreligge allerede i år 2000.

Standarder

- Udarbejdelse og regelmæssig ajourføring af en referencehåndbog for fælles prøvningsstandarder for minerydningsteknologi; dette arbejde vil blive udført af en fælles arbejdsgruppe, som omfatter Den Europæiske Unions medlemsstater, Canada, USA osv.

Prøvnings- og evalueringsfaciliteter

- De eksisterende prøvnings- og evalueringsfaciliteter vil blive identificeret og et internationalt net til vurdering af minerydningsudstyr oprettet allerede i år 2000 med henblik på at sikre en hurtig indsættelse af nyttige og overkommelige mineaktionsteknologier. (Dette net vil omfatte Den Europæiske Unions medlemsstater, Det Internationale Center for Humanitær Minerydning i Genève (GICHD), Canada, USA og andre og vil blive knyttet til mineaktionscentre med henblik på at sikre, at der tages hensyn til løbende operationel information).

- Indførelse af et systematisk, videnskabeligt og multinationalt prøvnings-, evaluerings- og certificeringsprogram vedrørende minerydningsudstyr, -processer, -procedurer og -teknologi.
- Ansporing med Kommissionens støtte til FoU-projekter til udvikling af nyt minerydningsudstyr og operationelle projekter, der omfatter indsættelse af nyt udstyr, med henblik på vurdering af dette udstyr i Kommissionens FFC-faciliteter.

Demonstrationsforsøg

- Gennemførelse af teknologidemonstrationsprojekter i berørte lande så hurtigt som muligt for at fremskynde udviklingen af nye operationelle procedurer og metoder og tilvejebringe information om nye teknologiers mulige indvirkning på mineaktioner. (Hvert projekt vil omfatte en systematisk forberedelse, herunder udarbejdelse af erklæringer om operationelle behov, konvertering til udstyrsbehov og vurdering i henhold til de aftalte standarder i prøvnings- og evalueringsfaciliteten, f.eks. i FFC under Kommissionen). Der vil efter planen mindst blive foretaget tre eksperimenter i årene 2000, 2002 og 2004.

Udvikling af avanceret udstyr

- Støtte til udvikling af avanceret udstyr, der er egnet til minedetektion på nært hold, med henblik på at forbedre minerydningsaktionernes tempo og sikkerhed og nedbringe de dermed forbundne omkostninger i overensstemmelse med behovene på kort (2 år), mellemlang (2-5 år) og lang sigt (5 år og derover).

Informationsforvaltning

- Forberedelse, oprettelse, drift og ajourføring af et standardiseret geografisk informationssystem (GIS) for lande med mineproblemer. Det vil være et element i en bred vifte af avancerede informationsforvaltningsværktøjer, der vil blive udviklet for alle mineaktioner, som støttes af Den Europæiske Union. Indsatsen vil blive koordineret med GICHHD, der er aktivt på dette område i UNMAS' regi. En GIS-prototype vil blive taget i brug i 1999. Når systemet er accepteret, vil det blive udvidet til at omfatte alle mineramte lande, som støttes af Den Europæiske Union.
- Oprettelse af et informationsforum for minerydningsteknologi i tæt samarbejde med Den Europæiske Unions medlemsstater, GICHHD, Canada, USA og andre.

Mineopmåling

- Støtte til nyt, effektivt, objektivt og pålideligt udstyr til fastlæggelse af farlige områder, således at planlægningen af mineaktionen og prioriteringen af ressourceanvendelsen kan foregå på et veldokumenteret grundlag. Denne indsats vil blive indledt i 1999 på grundlag af eksisterende data og udstyr.

Markering af minefelter

- Tilvejebringelse af nyt udstyr til markering af minefelter i lavtprioriterede områder og afskærmning på grundlag af effektiv beslutningstagning og ressourceanvendelse.

Operationel anvendelse af udstyr

- Kommissionen anerkender, at de samlede levetidsomkostninger ved større udstyr (f.eks. forskning og udvikling, indkøb, placering, operationel anvendelse, vedligeholdelse, reparation, systemforbedringer og uddannelse af operatører) kan indebære betydelige finansielle forpligtelser og risici, der ikke kan dækkes gennem den approach, som verdenssamfundet hidtil har benyttet. Som en del af sin samlede mineaktionsstrategi vil Europa-Kommissionen i samarbejde med andre organisationer forsøge at indføre en mekanisme til støtte for anvendelse og vedligeholdelse af udvalgt udstyr som et bidrag til bredere operationelle minerydningsprogrammer.

Intern forskning i FFC

For at imødekomme brugernes behov er FFC i færd med at supplere handlingsplanen med intern forskning på følgende områder:

- udarbejdelse af en database for landminers særkende i tæt samarbejde med partnere i og uden for Den Europæiske Union;
 - forbedring af identifikationen af minefelter ved hjælp af billeder optaget fra fly og fra rummet
- udvikling af algoritmer til samling af information fra flere sensorer.

BEGRUNDELSE

AKTION MOD PERSONELMINER

Personelminer forårsager forfærdelige skader i mange af de fattigste dele af verden og er en hindring for gennemførelsen af en række EU-programmer. I perioden 1992-98 afsatte Den Europæiske Union derfor mere end 180 mio. EUR til mineaktioner over hele verden for at støtte minerydningsprogrammer, yde bistand til mineofre samt fremme forskning og udvikling af minerydningsteknologi. Dette har været et vigtigt bidrag til det internationale samfunds globale indsats, men der skal stadig gøres meget. Udfordringen for det internationale samfund er at løse landmineproblemet i løbet af de næste 10-15 år. I betragtning af Unionens hidtidige bidrag forventes den at spille en vigtig rolle i denne stærkt profilerede aktivitet, men der er et påtrængende behov for at gøre minerydningsaktiviteterne mere sammenhængende og konsekvente og forbedre deres koordination i Kommissionen, EU og på internationalt plan, hvis dens fremtidige bidrag skal være fuldt ud effektivt.

Den nuværende situation: Rådet og Europa-Parlamentet har understreget behovet for en yderligere indsats og yderligere ressourcer til behandling af landmineproblemet. De har opfordret til øget politisk planlægning og koordination mellem Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund for at skabe større sammenhæng, gennemsigtighed og effektivitet i Unionens aktioner. Dette vil også føre til øget synergi mellem medlemsstaternes og Fællesskabets aktioner, især inden for den teknologiske udvikling, hvilket er på linje med nærhedsprincippet. Inden for Kommissionen er ansvaret opdelt mellem en række tjenestegrene. Vanskelighederne med hensyn til forvaltning og indsatsen i marken forværres af, at der ikke er nogen vejledende langsigtet planlægning. Det store antal finansielle instrumenter, der i øjeblikket anvendes til at støtte mineaktioner, har medført kritik af den administrative og ledelsesmæssige praksis. Der er god grund til at øge koordinationen af aktiviteterne, særlig på områderne for politisk planlægning og rationalisering af de administrative procedurer. En forbedring af koordinationen, sammenhængen, konsekvensen og synligheden i minerydningsaktionerne støttes af alle tjenestegrene i Kommissionen, der beskæftiger sig med mineaktioner.

Begrundelser for en ny forordning: Mineaktioner er en integrerende del af mange projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering og genopbygning. I Kommissionens nuværende budgetprocedurer indgår mineaktioner som et integrerende element i sådanne projekter, hvilket også vil være tilfældet fremover. Mineaktioner er imidlertid også en særskilt og specialiseret aktivitet med sine egne prioriteter, operationelle krav og klare politiske hensyn, der er nært forbundet med konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion. Det vil derfor af både politiske og operationelle grunde være meget ønskeligt at fastlægge en minerydningsstrategi, der sigter mod at *forbedre koordinationen, sammenhængen, gennemsigtigheden, synligheden, ansvarligheden og effektiviteten af interventionerne*. Der er således et klart behov for *forhøjede bevillinger på en særlig tværgående budgetpost*, der fungerer efter ét sæt regler og procedurer som fastsat i denne nye specifikke forordning. Denne forordning tager sigte på at øge koordinationen og samarbejdet i Kommissionen, EU og på internationalt plan for at opfylde kravene i Ottawa-traktaten.

Indholdet af udkastet til forordning: Vedføjede udkast til forordning:

- fastlægger omfanget af og målene for EF's mineaktioner på verdensplan;
- fastlægger beslutningsprocessen, herunder for hasteaktioner;

- foreslår et finansielt beløb for 2000-budgettet;
- specificerer foranstaltningerne til bekæmpelse af svig;
- etablerer en rapporteringsproces.

2000/0062 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

OM AKTION MOD PERSONELMINER

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er bekymret over tilstedeværelsen af personelminer og andre ueksploderede anordninger i områder med civilsamfund, der forsøger at overvinde følgerne af væbnede konflikter.
- (2) Personelminer er årsag til lidelser og ulykker, især i de fattigste dele af verden, og udgør en alvorlig hindring for den økonomiske udvikling, gør det svært for flygtninge og fordrevne at vende hjem og vanskeliggør humanitære bistandsoperationer, genopbygning og rehabilitering samt genskabelsen af normale sociale forhold.
- (3) Fællesskabet er fast besluttet på at nå målet om en total og verdensomspændende afskaffelse af personelminer i de kommende år.
- (4) Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har ydet det største bidrag til den bredere internationale indsats for at overvinde de tragedier, der er forbundet med personelminer.
- (5) Denne forordning er en direkte reaktion på konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (Ottawa-konventionen).
- (6) Finansiell bistand bør derfor fortrinsvis gives til de tredjelande, der har engageret sig i kampen mod personelminer, og som er parter i Ottawa-konventionen.
- (7) En sådan fremgangsmåde bør ikke forhindre Fællesskabet i at reagere på humanitære nødsituationer, når der er behov herfor.

¹ EFT L

- (8) Fællesskabets mineaktioner er ofte en integrerende del af projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling og er samtidig en særskilt og specialiseret aktivitet, der har sine egne klare prioriteter, operationelle krav og politiske hensyn.
- (9) Nye eller nuværende aktiviteter, der udgør en del af sådanne projekter eller af rammeprogrammer for forskning og udvikling inden for mineaktionsteknologi, vil fortsat blive finansieret over specifikke budgetposter og efter omstændighederne blive støttet, suppleret og koordineret i henhold til denne forordning.
- (10) Denne forordning skal udgøre grundlaget for en sammenhængende og effektiv fremgangsmåde for Fællesskabets mineaktioner ved at fremme en integrerende strategi, der koordineres indbyrdes mellem Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund på alle mineaktionernes stadier.
- (11) Det er vigtigt at sikre sammenhængen mellem disse aktioner og Den Europæiske Unions samlede udenrigspolitik, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- (12) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen², og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (13) Problemet med personelminer kræver på grund af dets livstruende karakter og globale udbredelse effektive, fleksible og om nødvendigt hurtige beslutningsprocedurer for finansiering af Fællesskabets mineaktioner.
- (14) Forordningen indeholder et finansielt referencebeløb, jf. punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995, uden at dette påvirker budgetmyndighedens beføjelser, således som de er fastlagt i traktaten.
- (15) Fællesskabet bør sikre den størst mulige gennemsigtighed ved gennemførelsen af den finansielle bistand og en streng kontrol med brugen af bevillinger.
- (16) Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder udgør en integrerende del af denne forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte procedurerne for Fællesskabets mineaktioner og samtidig fremme gennemførelsen af en konsekvent og sammenhængende humanitær minerydningsstrategi i Fællesskabet og på internationalt plan i overensstemmelse med

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23

konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (i det følgende benævnt "Ottawa-konventionen").

2. De foranstaltninger, der omhandles i denne forordning, skal gennemføres i tredjelande eller være direkte knyttet til situationer, der opstår i tredjelande, især i de mest udsatte af disse lande, og fortrinsvis i udviklingslande.

Artikel 2

1. De vigtigste mål for Fællesskabets mineaktioner er:
 - (a) at støtte udarbejdelsen, overvågningen og gennemførelsen af en civil minerydningsstrategi;
 - (b) at bistå de ramte lande med at opfylde deres forpligtelser i henhold til Ottawa-konventionen;
 - (c) at skabe og videreføre nationale strukturer og lokale kapaciteter i de ramte lande, så mineaktioner kan gennemføres så effektivt som muligt;
 - (d) at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre;
 - (e) at støtte forsøg med og ibrugtagning af passende mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande.
2. De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan omfatte alle aktiviteter i forbindelse med mineaktioner, herunder:
 - (a) undervisning i minefarer;
 - (b) uddannelse af specialister;
 - (c) opmåling og markering af formodede mineområder;
 - (d) sporing og identifikation af landminer;
 - (e) rydning (til humanitært forsvarlige standarder) og destruktion af landminer;
 - (f) bistand til og revalidering af ofre;
 - (g) informationsforvaltning, herunder geografiske informationssystemer;
 - (h) andre aktiviteter, der bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader af personelminer og andre farlige krigsefterladenskaber.
3. I forbindelse med stk. 2 lægges der særlig vægt på foranstaltninger, der er rettet mod umiddelbare og uforudselige behov, der opstår som følge af udbrud af kampe, store folkevandringer mod mineramte områder eller tilsvarende situationer, som f.eks. hastebistand til

gennemførelse af fredsftaler. Der vil også blive givet fortrinsret til aktioner i de lande, der er hårdest ramt af mineproblemet, og hvor personelminer og anden ueksploderet ammunition er årsag til mange civile tilskadekomne, eller hvor tilstedeværelsen eller den formodede tilstedeværelse af sådanne anordninger er en væsentlig hindring for genskabelsen af økonomiske og sociale aktiviteter eller for udvikling og derfor kræver en særlig langsigtet indsats, som ikke kan gøres gennem humanitær nødhjælp eller genopbygningsbistand.

4. For at skabe større sammenhæng, komplementaritet og synergi i de regionale samarbejdsprogrammer og projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling vil mineaktioner, der kan finansieres inden for rammerne af sådanne programmer eller projekter, fortsat blive finansieret via den budgetpost, der finansierer hovedaktionen. Disse aktiviteter kan om nødvendigt suppleres eller støttes af mineaktioner, der finansieres under denne forordning.

Artikel 3

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, skal hovedsagelig være til fordel for lande, der er parter i Ottawa-konventionen. Der kan gøres undtagelser for humanitære nødsituationer, bistand til mineofre og aktioner, der direkte støtter udsatte civile samfund, såsom flygtninge og fordrevne, eller hvis den nationale forvaltning ikke fungerer.

Artikel 4

1. Partnere, der er berettigede til finansiel støtte i henhold til denne forordning, kan omfatte regionale og internationale organisationer og organer, ikke-statslige organisationer, nationale, regionale og lokale offentlige departementer og organer, institutter samt offentlige og private aktører med relevant særlig ekspertise og erfaring.
2. Deltagelse i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og modtagerlandet. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan deltagelsen udvides til at omfatte tredjelande.

Artikel 5

1. Bistand, der ydes af Fællesskabet under denne forordning, kan benyttes til at finansiere faglig bistand, uddannelse, personale eller andre tjenesteydelser i forbindelse med mineaktioner; forsøg med udstyr og teknikker; logistisk støtte, indkøb, tilvejebringelse og oplagring af alle former for udstyr, leverancer og arbejder, der er nødvendige for at gennemføre mineaktioner; undersøgelser og konferencer samt foranstaltninger til at styrke den internationale koordination af mineaktioner; evaluerings- og overvågningsmissioner; aktiviteter, der skal øge den offentlige bevidsthed; samt udgifter til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter.
2. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning ydes i form af gavebistand.
3. Foranstaltningerne i denne forordning er fritaget for skatter, afgifter og told.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af det kompetente geografiske udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.
3. Det tidsrum, der omhandles i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.

Artikel 7

1. Kommissionen varetager på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, en effektiv koordination af Fællesskabets og medlemsstaters bistandsindsats for at gøre deres programmer mere sammenhængende og komplementære.
2. Kommissionen kan søge muligheder for samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne.
3. Kommissionen fremmer koordination og samarbejde med andre internationale bidragydere, især donorer som er en del af FN-systemet.
4. Der træffes de nødvendige foranstaltninger til at synliggøre Fællesskabets bidrag.

Artikel 8

1. Kommissionen vurderer, træffer afgørelse om og administrerer foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med gældende budgetprocedurer og andre procedurer, særlig procedurerne i artikel 116 og 118 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
2. Finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 3 mio. EUR træffes efter proceduren i artikel 6, stk. 2, undtagen for hasteaktioner jf. artikel 9.
3. Kommissionen underretter summarisk de i artikel 6 omhandlede udvalg om alle finansieringsafgørelser vedrørende beløb på under 3 mio. EUR. Disse oplysninger skal foreligge senest to måneder efter finansieringsafgørelsens vedtagelse.
4. Kommissionen kan træffe afgørelser, som ændrer finansieringsafgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 6, stk. 2, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20% af den oprindelige forpligtelse.

Artikel 9

1. Kommissionen træffer afgørelse om hasteaktioner, hvis beløb ikke overstiger 5 mio. EUR.
2. Foranstaltninger til dækning af umiddelbare og uforudsigelige behov, der opstår som følge af pludselige naturlige eller menneskeskabte katastrofer, såsom oversvømmelser, hungersnød, store folkevandringer mod mineramte områder, pludselig indgåelse af fredsaftaler eller tilsvarende situationer samt hastebistand til gennemførelse af fredsaftaler, anses for at begrunde hasteaktioner.
3. Når foranstaltninger opfylder disse betingelser og overstiger 3 mio. EUR, skal Kommissionen efter at have truffet sin afgørelse (a) underrette medlemsstaterne skriftligt inden for to arbejdsdage, (b) redegøre for afgørelsen på det næste møde i det kompetente udvalg, idet den specielt angiver, hvorfor hasteproceduren er benyttet.

Artikel 10

1. Projekter prioriteres og vurderes med hensyn til relevans og omkostningseffektivitet og integreres efter omstændighederne i den videre udvikling eller genopbygning af det pågældende land eller den pågældende region.
2. Når det er muligt, skal projektet klart integreres i et nationalt personelmineprogram, der koordineres af modtagerregeringen eller af en international institution, der er udpeget hertil. Målet skal være, at projektet senere skal overtages af modtagerregeringen for at øge den lokale kapacitet og projektets bæredygtighed.

Artikel 11

Alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet efter de sædvanlige procedurer, der er fastsat af Kommissionen i henhold til de gældende regler, især procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget³.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning nr. 2185/96⁴. De foranstaltninger, der træffes af Kommissionen, skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning nr. 2988/95⁵.

³ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1

⁴ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2

⁵ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1

Artikel 12

For at fremme den flerårige koordination og programmering af mineaktioner vil der regelmæssigt blive forelagt et strategidokument for personelminer, der omfatter horisontale retningslinjer og prioriteter for Fællesskabets mineaktioner samt en tidsplan for gennemførelsen heraf, til drøftelse i de kompetente udvalg. Dokumentet skal omfatte spørgsmål om bl.a. det flerårige vejledende program og henviser til eksisterende nationale og regionale mineaktionsprogrammer, bidrag fra andre donorer, herunder medlemsstaterne, og de af Fællesskabets mineaktioner, der finansieres over andre budgetposter.

Artikel 13

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt mineaktioner finansieret af Fællesskabet for at fastslå, om målene for foranstaltningerne er blevet nået, og for at tilvejebringe retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltningers effektivitet kan forbedres.
2. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i dens mineaktioner. Senest den 30. april hvert år forelægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en redegørelse for Fællesskabets mineaktioner i det forløbne år og evaluerer gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 14

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen en samlet evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af de foranstaltninger, der er finansieret af Fællesskabet i henhold til denne forordning, ledsaget af forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen, og eventuelt af forslag til ændringer heraf.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Personelminer

2. BUDGETPOST

B7-661

3. RETSGRUNDLAG

Udkastet til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets **nye specifikke forordning** for budgetpost B7-661, der forener de forskellige EF-krav til mineaktioner, som vedføjet.

Retsgrundlaget for mineaktioner udgøres fortsat af Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996), Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene, Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 af 25. juli 1996 om bistand til Bosnien-Hercegovina og Kroatien, Rådets Forordning (EF) nr. 443/97 af 3. marts 1997 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika og den fælles aktion af 1. oktober 1996 vedrørende personelminer (EFT L 260 af 12.10.1996) for så vidt angår midler, der er reserveret til nedrustningsaktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Personelminer forårsager forfærdelige skader i mange af de fattigste dele af verden og er en hindring for gennemførelsen af en række fællesskabsprogrammer. I perioden 1992-98 afsatte Fællesskabet derfor mere end 180 mio. EUR til mineaktioner over hele verden for at støtte minerydningsprogrammer, yde bistand til mineofre samt fremme forskning og udvikling af teknologi. Dette har været et vigtigt bidrag til det internationale samfunds globale indsats, men der skal stadig gøres meget.

Målet er nu at fortsætte med programmer for at løse landmineproblemet inden for en begrænset tidsramme, nemlig de kommende 10 til 15 år, og derved lette gennemførelsen af en række andre bistandsprogrammer samt bidrage til at finde en løsning på en stor humanitær tragedie.

Alt i alt bør det finansielle bidrag til Fællesskabets foranstaltninger fastholdes på mindst det samme niveau som tidligere år.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens fornyelse

- Foranstaltning : Personelminer
- Anvendelsesperiode: 2000 – 2008.

I overensstemmelse med artikel 12 i forordningen forelægger Kommissionen inden udgangen af juni 2007 en samlet evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af de foranstaltninger, der er finansieret af Fællesskabet i henhold til denne forordning, herunder en vurdering af relevans, omkostningseffektivitet og virkninger. Det er på dette grundlag, at der vil blive truffet afgørelse om den fortsatte anvendelse af denne forordning.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 Opdelte bevillinger

5.3 Indtægtstype: Ingen

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

- 100% tilskud; mulighed for samfinansiering af aktiviteter
- Tilskud til samfinansiering med andre offentlige og/eller private tilskudsydere
- Andet

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

Gennem oprettelsen af en samlet, flerårig budgetpost (B7 661) med øget finansiering vil Fællesskabet bedre kunne målrette sine mineaktioner. Det foreslås, at det finansielle bidrag til Fællesskabets aktiviteter for perioden 2000-2006 fastholdes på mindst det samme niveau som tidligere år (180 mio. EUR i perioden 1992-98) med en øget vægt på mineaktioner for at opfylde forpligtelserne ifølge Ottawa-konventionen. Dette vil kunne medføre en forøgelse af de finansielle tildelinger under budgetpost B7-661.

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (forhold mellem enhedsomkostninger og samlede omkostninger)

De årlige bevillinger vil blive godkendt af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (med 3 decimaler)

Fordeling	Retsgrundlag	1999	2000	Ændring i %
Foranstaltning 1 <i>Afrika</i>		2	4,5	
Foranstaltning 2 <i>Asien</i>		1		
Foranstaltning 3 <i>Nye uafhængige stater</i>				
Foranstaltning 4 <i>Mellemøsten</i>				
Foranstaltning 5 <i>Europa</i>		1		
Foranstaltning 6 <i>Fælles interesse</i>			3,6	
	I ALT	4*	8,1*	

*plus forpligtelser fra andre budgetposter, som mindst vil udgøre 20 mio. EUR (8,1 + 0,8 B...A).

7.3 Driftsudgifter til undersøgelser, eksperter osv., der er omfattet af budgettets del B

7.4 Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Alle finansieringsaftaler eller kontrakter skal indeholde bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet efter de sædvanlige procedurer, der er fastsat af Kommissionen i henhold til de gældende regler, især procedurerne i finansforordningen vedrørende Fællesskabernes almindelige budget. Kommissionen kan desuden gennemføre kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning nr. 2185/96. De foranstaltninger, som Kommissionen træffer i henhold til proceduren i artikel 5, skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning nr. 2988/95.

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål; målgruppe

De vigtigste mål for Fællesskabets mineaktioner er:

- a. at støtte udarbejdelsen, overvågningen og den effektive gennemførelse af en sammenhængende og konsekvent humanitær minerydningsstrategi i Kommissionen, EU og på internationalt plan;
- b. at bistå hårdt ramte stater med at opfylde deres forpligtelser i henhold til "konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktions";
- c. at skabe og videreføre nationale strukturer og lokale kapaciteter i de ramte lande, så mineaktionerne kan gennemføres så effektivt som muligt;
- d. at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre, når der opstår umiddelbare og uforudsigelige behov;
- e. at støtte forsøg med og ibrugtagning af passende mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande.

Disse mål vil blive søgt nået gennem projekter af fælles interesse og i de lande i geografiske regioner, der er værst ramt af miner; der kan bl.a. være tale om følgende:

- Projekter af fælles interesse (f.eks. udarbejdelse af et strategidokument for personelminer, støtte til FN, Det Internationale Center for Humanitær Minerydning, Den Internationale Røde Kors Komité, den centrale enhed for mineaktionspolitik, forsøg med og ibrugtagning af mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande, ekspertbistand)
- Afrika (f.eks. Angola, Mozambique, Somalia, Zimbabwe, SADC)
- Asien (f.eks. Afghanistan, Cambodja, Laos)
- Nye uafhængige stater (f.eks. Tadsjikistan)
- Mellemøsten (f.eks. det nordlige Irak)
- Europa (f.eks. Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Kosovo)
- Latinamerika (f.eks. Nicaragua, El Salvador).

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, omfatter alle aktiviteter i forbindelse med mineaktioner, herunder undervisning i minefarer, opmåling og markering af formodede mineområder, sporing og identifikation af landminer, uddannelse af specialister, rydning (til humanitært forsvarlige standarder) og destruktions af landminer, bistand til og revalidering af ofre, informationsforvaltning (herunder geografiske informationssystemer) samt andre aktiviteter, der bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader af personelminer og andre farlige krigsefterladenskaber.

Projekterne forventes at være flerårige. Projekternes varighed vil afhænge af deres særlige karakter og vil normalt ikke overstige tre år.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Kommissionen evaluerer regelmæssigt mineaktioner finansieret af Fællesskabet for at fastslå, om målene for operationerne er blevet nået, og for at tilvejebringe retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltningers effektivitet kan forbedres. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i dens mineaktioner. Senest den 30. april hvert år forelægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en redegørelse for Fællesskabets mineaktioner i det forløbne år.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (SEKTION III, DEL A, I BUDGETTET)

Den faktiske tilvejebringelse af de fornødne administrative ressourcer afhænger af Kommissionens årlige beslutning om resourceallokeringen under hensyntagen til det personale og de yderligere beløb, som bevilges af budgetmyndigheden.

10.1 Virkning på antallet af stillinger

Stillingstype		Personale, der udpeges til at forvalte foranstaltningen		Kilde		Varighed
				Eksisterende ressourcer i pågældende GD eller afdeling	Yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt personale	A	1		1		
	B					
	C	1		1		
Andre ressourcer			1		1	
I alt		2	1	2	1	

Formålet med denne forordning er at samle de nuværende aktioner for at skabe en sammenhængende mineaktionspolitik i EU. På kort sigt vil der således kun være behov for en beskedent bevilling på tre stillinger (to faste stillinger og en udstationeret national ekspert (END)). Den faste stilling kan besættes ved en omplacering af personale.

10.2 Samlet finansiel virkning af yderligere menneskelige ressourcer

EUR

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd	216 000	2 mand/år x 108 000 EUR (enhedsomkostning)
Midlertidigt personale		
Andre ressourcer (angiv budgetpost)	41 000	1 X 41 000 (END)
I alt	257 000	

10.3 Stigning i andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Nedenstående tabel er vejledende og bygger på oplysninger fra 1998.

EUR

Budgetpost	Beløb	Beregningsmetode
<u>Tjenesterejser</u> <u>(A-7010):</u>		<u>Periode på 12 måneder:</u>
Cambodja (4 dage)	4 090,47	3 470,51 + (4 X 148,74)
Sydafrika (5 dage)	3 222,63	2 726,83 + (5 X 99,16)
Canada (3 dage)	3 098,68	2 726,83 + (3 X 123,95)
New York (2 dage)	2 974,73	2 726,83 + (2 X 123,95)
Bosnien (3 dage)	1 115,53	743,68 + (3 X 123,95)
Ispra (3 dage)	867,64	495,79 + (3 X 123,95)
I alt	15 369 68	

De udgifter, der er angivet i tabellen under budgetpost A-7 (tjenesterejser), vil blive dækket via bevillinger inden for det samlede rammebeløb for GD for Eksterne Forbindelser.